

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 5C/132/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215294
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2013:7712215294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedenej pod spisovou značkou 5C 132/2012, ktorej obsahom sú návrhy vo veciach spojených na spoločné konanie 5C 133/2012, 5C 135/2012, 5C 136/2012, 5C 137/2012, 5C 139/2012, 5C 140/2012, 5C 145./2012, 5C 146/2012, 5C 147/2012, 5C 149/2012, 5C 151/2012, 5C 154/2012, 5C 155/2012, 5C 156/2012, 5C 161/2012, 5C 165/2012, 5C 166/2012, 5C 168/2012, 5C 172/2012, 5C 181/2012, 5C 182/2012, 5C 183/2012, 5C 190/2012, 5C 192/2012, 5C 194/2012, 5C 195/2012, 5C 197/2012, 5C 202/2012, 5C 206/2012, 5C 207/2012, 5C 211/2012, 5C 212/2012, 5C 213/2012, 5C 215/2012, 5C 216/2012, 5C 218/2012, 5C 222/2012, 5C 224/2012, 5C 225/2012, 5C 228/2012, 5C 230/2012, 5C 231/2012, 5C 235/2012 z a m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhmi doručenými súdu dňa 27.9.2012 evidovanými pod sp. zn. 5C 131/2012, 5C 132/2012, 5C 133/2012, 5C 134/2012, 5C 135/2012, 5C 136/2012, 5C 137/2012, 5C 138/2012, 5C 139/2012, 5C 140/2012, 5C 142/2012, 5C 143/2012, 5C 145./2012, 5C 146/2012, 5C 147/2012, 5C 149/2012, 5C 151/2012, 5C 152/2012, 5C 153/2012, 5C 154/2012, 5C 155/2012, 5C 156/2012, 5C 158/2012, 5C 161/2012, 5C 162/2012, 5C 163/2012, 5C 164/2012, 5C 165/2012, 5C 166/2012, 5C 167/2012, 5C 168/2012, 5C 170/2012, 5C 171/2012, 5C 172/2012, 5C 177/2012, 5C 181/2012, 5C 182/2012, 5C 183/2012, 5C 184/2012, 5C 185/2012, 5C 186/2012, 5C 188/2012, 5C 190/2012, 5C 191/2012, 5C 192/2012, 5C 194/2012, 5C 195/2012, 5C 197/2012, 5C 198/2012, 5C 200/2012, 5C 201/2012, 5C 202/2012, 5C 206/2012, 5C 207/2012, 5C 210/2012, 5C 211/2012, 5C 212/2012, 5C 213/2012, 5C 215/2012, 5C 216/2012, 5C 218/2012, 5C 220/2012, 5C 222/2012, 5C 223/2012, 5C 224/2012, 5C 225/2012, 5C 226/2012, 5C 227/2012, 5C 228/2012, 5C 230/2012, 5C 231/2012, 5C 232/2012, 5C 233/2012, 5C 234/2012, 5C 235/2012, 5C 236//2012, 5C 237/2012, 5C 239/2012, 5C 240/2012 domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Konania boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C 131/2012.

Uznesením 5C 131/2012-277 zo dňa 17.12.2013 boli veci 5C 132/2012, 5C 133/2012, 5C 135/2012, 5C 136/2012, 5C 137/2012, 5C 139/2012, 5C 140/2012, 5C 145./2012, 5C 146/2012, 5C 147/2012, 5C 149/2012, 5C 151/2012, 5C 154/2012, 5C 155/2012, 5C 156/2012, 5C 161/2012, 5C 165/2012,

5C 166/2012, 5C 168/2012, 5C 172/2012, 5C 181/2012, 5C 182/2012, 5C 183/2012, 5C 190/2012, 5C 192/2012, 5C 194/2012, 5C 195/2012, 5C 197/2012, 5C 202/2012, 5C 206/2012, 5C 207/2012, 5C 211/2012, 5C 212/2012, 5C 213/2012, 5C 215/2012, 5C 216/2012, 5C 218/2012, 5C 222/2012, 5C 224/2012, 5C 225/2012, 5C 228/2012, 5C 230/2012, 5C 231/2012, 5C 235/2012 vylúčené a boli rozhodnuté v tomto konaní. V týchto sa žalobca domáhal náhrady škody na tom základe, že súd o žiadosti na udelenie poverenia nerozhodol v zákonom stanovenej lehote a že v rozpore so zákonom preskúmaval exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom výsledkom preskúmania rozsudku bolo zamietnutie poverenia na vykonanie exekúcie, čím došlo k znemožneniu realizácie práv veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom. V uvedených veciach tvrdil, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote, a to až niekoľko mesiacov. Tvrdil, že došlo k zásahu do jeho práv tým, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu realizoval úplný judičiálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu vecí, výberu právnych noriem a aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu, a to zásadu legality vyplývajúcu z článku II. ods. 2 Ústavy SR. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu a časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku vecí rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Takýto postup exekučného súdu je nesprávny v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v tomto prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia a návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až v pomerne dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky vecí rozhodnutej. Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu uplatnil v jednotlivých veciach náhradu majetkovej škody a takisto aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru žalobcu dôsledkom jeho nesústredenej činnosti, ktorá má za následok marenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej lehote mohol efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žiadal za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie.

Veci 5C 131/2012, 5C 134/2012, 5C 138/2012, 5C 142/2012, 5C 143/2012, 5C 152/2012, 5C 153/2012, 5C 158/2012, 5C 162/2012, 5C 163/2012, 5C 164/2012, 5C 167/2012, 5C 170/2012, 5C 171/2012, 5C 177/2012, 5C 184/2012, 5C 185/2012, 5C 186/2012, 5C 188/2012, 5C 191/2012, 5C 198/2012, 5C 200/2012, 5C 201/2012, 5C 210/2012, 5C 220/2012, 5C 223/2012, 5C 226/2012, 5C 227/2012, 5C 232/2012, 5C 233/2012, 5C 234/2012, 5C 236/2012, 5C 237/2012, 5C 239/2012, 5C 240/2013 boli vylúčené na samostatné konanie a o týchto bude súd ešte konať a rozhodovať.

Žalovaná s návrhmi nesúhlasila a žiadala ich zamietnuť. Svoje stanovisko odôvodnila tým, že v žalobách sa vyskytuje viacero nedostatkov, a to napríklad uvedený odlišný dátum narodenia povinných v žalobách ako je dátum narodenia v petite, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia žiadostí o udelenie poverenia podaných na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátum kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a iné. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä však odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalobca tvrdí, že nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných v exekučnom konaní, čo sa nezakladá na pravde, pretože tieto mu museli byť známe v rámci doručovania, napr. uznesenia o zmene súdneho exekútora.

Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu je jedným z dôvodov pre ktoré ústavný súd odmietol sťažnosti žalobcu pre porušenie jeho ústavného práva pre nečinnosť exekučného súdu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože žalobca jednak namieta nezákonné konanie v podobe rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ale namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalobca ďalej uvádza aj rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia a vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza z ktorého titulu si nárok uplatňuje. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Táto nejasnosť sa prejavuje najmä v žalobách, kde namietaným nesprávnym úradným postupom má byť skutočnosť, že okresný súd o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v 15 dňovej lehote. Žalovaná ďalej poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby vo veci samej je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Poukázala na ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Ďalej poukázala na ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., a to že ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba uspokojí jeho časť do šesť mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojuje jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného dôvodu žalovaná považuje nárok žalobcu za predčasne uplatnený. Ďalej uviedla, že žalobca napriek opakovaným výzvam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy, ani nedoplnil doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolventnosťou, stratou kontaktu s povinným a iné. Žalobca neposkytol absolútne žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť tento nárok predbežne prerokovať. Žalovaná ďalej poukázala na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pre ktoré je potrebné nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tieto podmienky súčasne. Prietahom týkajúcim sa nevydania poverenia alebo nerozhodnutia o návrhu o žiadosti o udelenie poverenia v 15 dňovej lehote žalovaná uviedla, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhoduje do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, avšak táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c/ a písm. d/, pričom ide o exekučné tituly, ktorými sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe rozhodnutia v 15 dňovej lehote v exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. K rozhodovaniu, ktorým súd zamietal žiadosti o udelenie poverenia žalovaná uviedla, že tento postup je možno chápať dvoma spôsobmi, jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia, a to zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia ako i skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote. Uviedla, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, avšak v súlade s rozhodovacou praxou súdov možno ho vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenia účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí nenašiel svoj bezprostredný vzťah vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože toto právo platí iba v prípade, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, preto je nevyhnuté, aby pre

úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím bola nezákonnosť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. K nedodržaniu lehoty na rozhodnutie, ktorým sa zamietajú žiadosti o udelenie poverenia po 15 dňovej lehote uviedla, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku určuje lehotu 15 dní na vydanie poverenia a túto lehotu nemožno automaticky vzťahovať aj na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Žalovaná odkázala v tejto časti na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. 1ÚS/16/0 podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, spočívajúcej v nečinnosti pri výkone verejnej moci, alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho zavinenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prieťahy alebo žiadosť o prešetrenie sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní alebo vydané rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenú náhradu škody v jednotlivých konaniach. Uviedla, že žalobca na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke, pričom si vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušálnych nákladov spočívajúcich v administratívnych výdavkoch, funkčných výdavkoch, mzdových výdavkoch a výdavkoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Taktiež uviedla, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalovaná poukázala na to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi pri svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva aj informačný systém, ktorý poskytuje prehľad úverov, pričom takýto systém využíva nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých v ktorých žiadne exekučné konanie neprebíha. Takisto udržiavanie systému žalobca musí vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu ako ich poskytuje, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu.

Súd vo veci nariadil pojednávania na deň 17.12.2013, ktorého sa žalobca bez ospravedlnenia nezúčastnil. Žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila e-mailovým podaním, ktoré došlo súdu 13.12.2013 a súhlasila s tým, aby veci bola prejednaná v jej neprítomnosti.

Zo spisu 5C 132/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012 na č. I. 1 - 4., z pripojeného spisu 10Er 4/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia, ktorá bola doručená súdu 9.1.2009 vo veci oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnej S. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 15.1.2009, teda 6 dní po doručení žiadosti o vydanie poverenia.

Zo spisu 5C 133/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012 na č. I. 1 - 4, z pripojeného spisu 21Er 486/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnému N. bola doručená súdu 20.10.2010, poverenie bolo vydané súdom 4.11.2010, teda po 14 dňoch.

Zo spisu 5C 135/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 18Er 12/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnému D. bola doručená súdu 17.1.2011, žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 8.3.2011, teda uznesenie bolo vydané po 35 dňoch.

Zo spisu 5C 136/2012 z návrhu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 21Er 249/2010 súd zistil, že v predmetnej veci, kde oprávneným je POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnému D. žiadosť o vydanie poverenia došla súdu 26.11.2010 a poverenie pre súdneho exekútora bolo súdom vydané 14.12.2010, teda 4 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 137/2012 z návrh žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 2Er 419/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia pre oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému D.i bola doručená súdu 5.8.2011, pričom súd túto žiadosť zamietol rozhodnutím zo dňa 22.8.2011, teda 2 dni po uplynutí 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia.

Zo spisu 5C 139/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 20Er 426/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej F. bola doručená súdu 19.7.2012. Súd túto žiadosť zamietol uznesením zo dňa 22.8.2012, teda po uplynutí 19 dní od doručenia žiadosti.

Zo spisu 5C 140/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 14Er 438/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 24.7.2012. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá súdom 10.8.2012, teda 2 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 145/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 10Er 467/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej G.j bola doručená súdu 30.8.2011 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 6.9.2011, teda v zákonnej 15 dňovej lehote.

Zo spisu 5C 146/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 22Er 420/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej D.j bola doručená súdu 5.8.2011. Súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol dňa 10.8.2011, teda v zákonnej 15 dňovej lehote.

Zo spisu 5C 147/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 11Er 596/2008 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej J. bola doručená súdu 29.10.2008 a poverenie bolo pre súdneho exekútora bolo vydané 30.10.2008.

Zo spisu 5C 149/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 16Er 424/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému J.i bola doručená súdu 19.7.2012. Súd túto žiadosť o vydanie poverenia zamietol dňa 31.7.2012.

Zo spisu 5C 151/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 20Er 464/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej R. bola doručená súdu 24.8.2011. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá súdom 12.9.2011, teda 4 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 154/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 16Er 372/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej S. bola doručená súdu 27.6.2012. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá súdom 24.7.2012, teda 12 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 155/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 210/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej R. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá súdom 7.8.2012, teda 4 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 156/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 672/2008 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 1.12.2008. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 4.12.2008.

Zo spisu 5C 161/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 7Er 4/2009 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému S. bola doručená súdu 9.1.2009. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 15.1.2009.

Zo spisu 5C 165/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 22Er 549/2010 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej W. bola

doručená súdu 26.11.2010. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 15.12.2010, teda 2 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 166/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 7/2009 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej W.j bola doručená súdu 9.1.2009. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 21.1.2009.

Zo spisu 5C 168/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 671/2008 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému C. bola doručená súdu 1.12.2008. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 4.12.2008.

Zo spisu 5C 172/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 14Er 420/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 19.7.2012 a táto žiadosť bola súdom zamietnutá 26.7.2012.

Zo spisu 5C 181/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 10Er 126/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 16.3.2011. Poverenie bolo súdom vydané 25.3.2011.

Zo spisu 5C 182/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 3/2009 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej J. bola doručená súdu 9.1.2009 a poverenie bolo súdom vydané 16.1.2009.

Zo spisu 5C 183/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 11Er 372/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej T. bola doručená súdu 27.6.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 2.7.2012.

Zo spisu 5C 190/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 8Er 366/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej Z. bola doručená súdu 27.6.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 16.7.2012, teda 4 dni po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 192/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 2Er 434/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej M. bola doručená súdu 15.8.2011. Žiadosť bola súdom zamietnutá 30.8.2011.

Zo spisu 5C 194/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 16Er 419/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej Z. bola doručená súdu 19.6.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 1.8.2012.

Zo spisu 5C 195/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 8Er 435/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej I. bola doručená súdu 24.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 9.8.2012, teda 1 deň po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 197/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 481/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej G.j doručená súdu 9.9.2011. Žiadosť bola súdom zamietnutá 17.10.2011, teda 23 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 202/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 7Er 548/2010 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému G. bola doručená súdu 26.11.2010. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané 21.3.2011, teda 32 dní po tom, ako bola oprávneným upravená žiadosť o vydanie poverenia, ku ktorej oprave došlo 22.12.2010.

Zo spisu 5C 206/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 211/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej I.j bola

doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 14.8.2012, teda 16 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 207/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 11Er 302/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej G. bola doručená súdu 7.9.2011. Žiadosť bola súdom zamietnutá 27.10.2011.

Zo spisu 5C 211/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 14Er 423/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému J. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 26.7.2012.

Zo spisu 5C 212/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 2Er 372/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému N. bola doručená súdu 27.6.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 8.8.2012, teda 27 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 213/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 418/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej Y. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 1.8.2012.

Zo spisu 5C 215/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 426/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 1.8.2012.

Zo spisu 5C 216/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 419/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej Z. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 1.8.2012.

Zo spisu 5C 218/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 48/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej S. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 8.3.2011, teda 14 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 222/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 477/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej W. bola doručená súdu 7.9.2011. Súd túto žiadosť zamietol 13.9.2011.

Zo spisu 5C 224/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 12Er 465/2009 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnému I. bola doručená súdu 17.9.2009. Súd vydal poverenie 30.9.2009.

Zo spisu 5C 225/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 7Er 570/2010 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej R. bola doručená súdu 10.12.2010. Súd dňa 3.1.2011 žiadal oprávneného o zaslanie blankozmenky, ktorá bola súdu doručená 17.2.2011. Súd vydal poverenie pre súdneho exekútora 21.3.2011, teda 17 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 228/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 180/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej V.j bola doručená súdu 14.4.2011. Žiadosť bola súdom zamietnutá 5.5.2011.

Zo spisu 5C 230/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 16Er 463/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti povinnej F. bola doručená súdu 24.8.2011. Táto žiadosť bola súdom zamietnutá 13.9.2011, teda 5 dní po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zo spisu 5C 231/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 17Er 465/2011 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnému N. bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola súdom zamietnutá 1.8.2012.

Zo spisu 5C 235/2012 z návrhu žalobcu zo dňa 27.9.2012, z pripojeného spisu 11Er 366/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v prospech oprávneného POHOTOVOST' s.r.o. proti povinnej V. bola doručená súdu 27.6.2012. Súd túto žiadosť zamietol 2.7.2012.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

V prvom rade žalobca nepreukázal ani v jednej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Žalovaná nepoprela, že mu žalobcom bol návrh adresovaný,

avšak vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nároky mali týkať a podobne. Súd nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz ku ktorému nemá žalobca prístup alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Ďalej súd vo všetkých konaniach zistil, že skutkové tvrdenia žalobcu o nevydaní poverenia alebo rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, čo malo byť dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa nezakladajú na pravde.

Vo všetkých vyššie citovaných veciach sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, ktorými sú uznesenia súdu o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia. Pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia a vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 5/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako je vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonných rozhodnutí. Z exekučných spisov, ktoré sú pripojené ku konaniu nevyplýva, žeby uznesenia, ktorými bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá boli zrušené. Žalobca o tom súdu žiadne dôkazy nepredložil, dokonca to v žalobe ani netvrdil. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodňuje nesprávnosťou rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti, ktorej nesprávnosť vyčerpávajúco odôvodňuje. Súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania nie je rozhodovanie o vecnej správnosti zamietajúcich uznesení v exekučnom konaní a súd nevyhodnocuje ani správnosť právnej argumentácie žalobcu voči zamietajúcim uzneseniam. Súd v tomto konaní posudzuje nárok žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobcu rozhoduje. Rozhodnutia ktorých nezákonnosť žalobca namieta a ktoré sú základom nároku na náhradu škody doposiaľ neboli príslušným orgánom štátu zrušené ani nebola príslušným orgánom konštatovaná ich nezákonnosť. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobcu nedôvodný a v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z..

Súd tiež zdôrazňuje, že v prípade uznesení o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia. Nesprávnosť postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal žalobca odôvodňoval prietiahmi v konaní, tieto však ani v jednom z prejednávaných vecí neboli preukázané.

Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v jednotlivých konaniach požadoval.

O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, lebo úspešná žalovaná (§ 142 ods. 1 O.s.p.) náhradu trov konania nežiadala a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa

odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.